

Správa identit a přístupů

zahrnuje:

- identifikaci – rozpoznávání entit
- autentizaci – ověřování tvrzení o identifikaci
- autorizaci – řízení přístupu (fyzická, logická, ...)
- odpovědnost – tj. kdo co udělal

objekt – pasivní entita, ke které je přístupováno

subjekt – aktivní, přístup žádající/provádějící entita

očividně mnohé subjekty mohou v jiných situacích vystupovat jako objekty a vice versa

přístup – cokoli, co je subjektu povoleno provádět s objektem

přístup řídíme k

- informacím
- systémům / službám
- zařízením (device)
- prostorám (facility)

Přístup k informacím

zajištění důvěrnosti a integrity

Přístup k systémům

cílem je zachování dostupnosti, utajení, integrity, autenticity a nepopiratelnosti ... ve vztahu ke komponentám systému, poskytovaným službám i spravovaným datům

v rámci systému lze IaM provozovat centralizovaně, i decentralizovaně.

Přístup k zařízením

zařízením rozumíme komponentu (informačního) systému

omezení fyzického přístupu pouze na oprávněné subjekty

mobilní zařízení – prostředky pro vzdálenou správu (včetně smazání obsahu)

zvláštní režim pro soukromě vlastněná zařízení využívaná v rámci pracovní činnosti na druhou stranu zařízení jsou rovněž subjekty a je třeba je umět identifikovat, autentizovat a rozhodnout o jejich přístupu (včetně požadované konfigurace a stavu)

Přístup do prostor

viz fyzická bezpečnost

pozor, často řešíme nejen vstup, ale i výstup, případně chování v prostorech nejen lité, i zařízení

v současné době je třeba zvážit i případné cloudové, resp. hybridní prostředí
v případě sdílených prostor potom ověření vyhovující politiky poskytovatele

Správa identity

Identifikátory: jméno, userID, rodné číslo

Sekundární identifikující dokumenty:

směnka, výplatní páska,
permanentka, ...

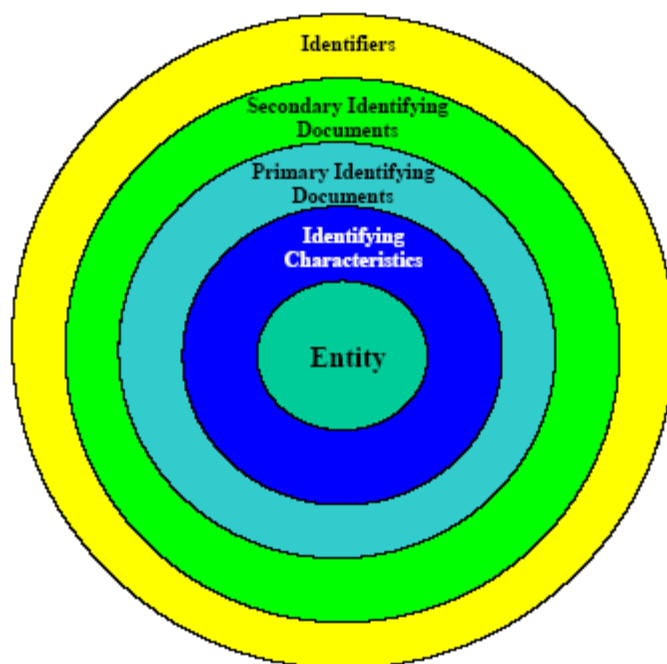
Primární identifikující dokumentu:

občanský průkaz, pas, dokumenty
svázané přímo s identifikující
charakteristikou (např. fotografií,
otiskem prstu)

Identifikující charakteristika:

biometrika, fotografie, další
prostředky rozpoznání jednotlivce

Entita: bytost, místo, věc

Registrace entit (enrollment)

... iniciální přiřazení identifikačních dokumentů entitě

Zásadní důležitost pro spolehlivost a vlastnosti autentizace

Identity assurance level:

- IAL1 – subjekt deklaruje svoji identitu
- IAL2 – spojení subjektu s reálnou identitou, např. na základě dodané dokumentace (občanka, pas, ...)
- IAL3 – nutná fyzická přítomnost subjektu, formální kontrola předložených průkazů identity školeným pracovníkem

Identita uživatele

Rostou nároky na informace udržované o uživateli, prostou identifikaci nahrazuje komplikovaná struktura označovaná jako **profil**

- userID, heslo

- jméno, příjmení, tituly, ...
- bydliště
- kontaktní informace
- příslušenství ke skupinám, organizačním jednotkám, ...
- certifikáty, klíče
- personalizace
- oprávnění
-
- ...

Další příbuzné pojmy:

- alias
- anonymita
- pseudonymita

Just-in-time

prostřednictvím např. SAML je možné zcela eliminovat správu identit / uživatelů systémem

identity provider poskytuje potřebná informace on-fly v rámci volání service provideru v rámci odpovídajících ticketů

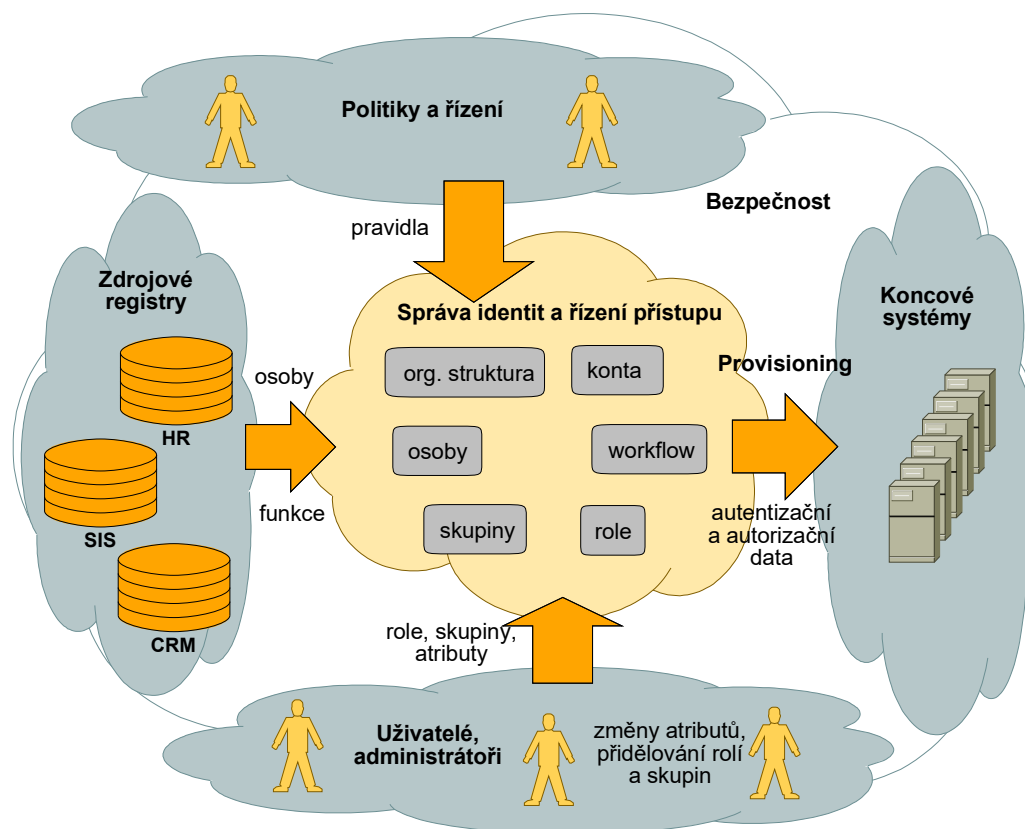
Federalizace identity

jediná identita uživatele ve všech systémech

konzistentní záznamy o uživateli, změnu záznamů a identifikačních údajů

kredenciály (přenos identity)

může být komplikované vzhledem k technickým omezením jednotlivých systémů
synchronizace vs. externí identita

v ČR vzniká globální federalizační prostředí pro oblast státní správy = JIP (jednotný identitní prostor) se ztotožňováním identit vůči centrálnímu registru osob a obyvatel na něj navazuje mechanismus CAAIS

oba mechanismy představují externí centralizovaný systém správy identit s návazností na řízení uživatelů a jednotné přihlášení

V souvislosti s e-governmentem byl zprovozněn centrální autentizační bod NIA (národní identifikační autorita) integrující různé autentizační mechanismy:

- bankovní identita
- e-občanka
- ICA tokeny
- MojeID
- IIG - international ID gateway
- NIA ID
- CAAIS

oba tyto mechanismy autentizují fyzické osoby

Zároveň vznikl centrální registr zastupování ReZa, který umožňuje delegovat oprávnění uživatele.

Autentizace

jde o proces (mechanismus) zjištění/ověření identity subjektu

zásadní význam pro možnost aplikace bezpečnostních mechanismů asociace subjektu/identity s příslušnou sadou autorizací systémy pro správu informací musí zajistit dodání těchto informací autorizovaným uživatelům

navíc autentizace je nutná i při zajišťování např. fyzické bezpečnosti

Mechanismus autentizace může být založen na některém z následujících faktů:

- Typ 1: Co ví (pouze) dotyčná osoba - heslo, pass-phrase, šifrovací klíč
- Typ 2: Co vlastní - token, schopnost, znalost
- Typ 3: Co si charakteristického - biometrie
- Typ 4: Adaptivní autentizace – prostředek se volí dle podmínek (založeno na politice)

Hesla

Charakteristika dobrého hesla:

- Obsahuje kromě velkých a malých písmen též číslice a další na klávesnici se vyskytující znáčky
- Dostatečná délka
- Nejde o obvyklé slovo nebo známou frázi
- Nepravděpodobné - nelze jej odvodit ze znalosti osoby vlastníka
- Přiměřeně často obměňované
- Není nikde po okolí poznamenáno

Passphrases

jde vlastně o dlouhá hesla, mohou to být části písní, básniček, části citátů ...

pokud použijeme vhodný kompresní algoritmus, lze passphrase transformovat ve velmi kvalitní heslo

navíc je možné aplikovat různé další měření - např. rytmus stisku jednotlivých kláves, jež bývá pro každého charakteristický

v současné době preferováno před hesly – snáze zapamatovatelné, odolnější vůči slovníkovým útokům a exhaustivnímu hledání

Skupinová hesla

z různých důvodů občas systémy připouštějí hesla společná skupinám uživatelů - tato hesla jsou málo bezpečná, bývají často vyzrazena

Piny

(personal identification number)

jsou číselné řetězce standardní délky, sloužící k podobným účelům jako hesla v souvislosti s platebními a kreditními kartami historicky používány 4-místné piny, dnes se pod označením PIN objevují i hesla obvyklého charakteru

Challenge-Response systémy

heslo může být zachyceno v průběhu vkládání, nebo při přenosu cílovému uzlu časté změny hesla jsou pro uživatele zatěžující
vhodnější je, pokud systém zašle výzvu v podobě náhodné zprávy a uživatel jako heslo vrátí správnou reakci na tuto zprávu - např. její zašifrování tajným klíčem apod.

Jednorázová hesla

ideálně implementováno pomocí tokenů, někdy s nutností aktivace zadáním hesla / pinu

v současné době obvyklá implementace jako aplikace v mobilu
méně vhodná implementace pomocí ověřovacích zpráv / SMS

Vícefaktorová autentizace

kombinace několika autentizačních postupů, např. pin + smart karta
vyšší úroveň bezpečnosti

- několik nezávislých bezpečnostních mechanismů aplikovaných paralelně, nebo
- aktivace silnějšího mechanismu a následná autentizace za použití tohoto mechanismu (pozor, občas to bývá obráceně!)

Výměna tajností

protokol pro případ, že komunikující strany příliš nedůvěřují svému okolí a nechtějí vyrazit svoji identitu

pokud sdílejí tajný klíč e :

1. A zašle B zprávu $E(m, e)$
2. B vrátí A zprávu $E(m + \langle \text{heslo} \rangle, e)$

pokud tajný klíč nesdílejí, neobejdou se bez centrální autority C :

1. A zašle C zprávu $\{B, m\} e_A$
2. C vytvoří transakční klíč k
3. C zašle $E(\langle B, m, k, E(\langle A, m, k \rangle, e_B) \rangle, e_A)$ zpět A
4. Dešifrováním zprávy A získá m, k a $E(\langle A, m, k \rangle, e_B)$
5. A zašle $E(\langle A, m, k \rangle, e_B)$ uzlu B

pro zajištění ochrany proti znovupoužití starých zpráv m musí obsahovat timestamp

Asymetrické klíče

Schopnost provádět operace tajným klíčem jednoznačně identifikuje držitele (dokazovatel) tohoto klíče:

1. ověřovatel zašle dokazovateli náhodně volený řetězec
2. dokazovatel jej transformuje za použití tajného klíče
3. ověřovatel pomocí odpovídajícího veřejného klíče ověří správnost

Symetrické klíče

protokol běží stejným způsobem jako v případě asymetrických klíčů, pouze v tomto případě může ověřovatel napodobovat (impersonation) dokazovatele

Tokeny, smart cards

token je obecné označení pro předmět, který autentizuje svého vlastníka musí být jedinečný a nepadělatelný

obvyklá implementace jsou nejrozličnější magnetické nebo čipové karty pokud karta umí reagovat na vnější podněty, má např. vlastní výpočetní kapacitu, paměť, hovoříme o tzv. *smart card*

předložení tokenu bývá často kombinováno s nutností zadat odpovídající heslo

Tokeny pouze s pamětí

jsou obdobou mechanických klíčů, paměť může obsahovat jednoznačný identifikační řetězec

Tokeny udržující hesla

token po zadání jednoduchého uživatelského hesla vydá určený kvalitní klíč, který udržuje

Tokeny s logikou

umí zpracovávat jednoduché podněty typu vydej následující klíč, vydej cyklickou sekvenci klíčů, může mít omezen počet použití

pomocí těchto tokenů lze realizovat systém s one-time hesly

každý klíč cyklické sekvence může zpřístupňovat jistou část výpočetního systému tyto tokeny lze používat též k ochraně programů, přístupům k nejrozličnějším placeným službám apod.

Inteligentní tokeny (smart cards)

jsou ideálním doplňkem challenge-response systémů, mohou mít vlastní vstupní zařízení pro komunikaci s uživatelem, vlastní časovou základnu, mohou zajišťovat např. šifrování, generovat náhodná čísla apod.

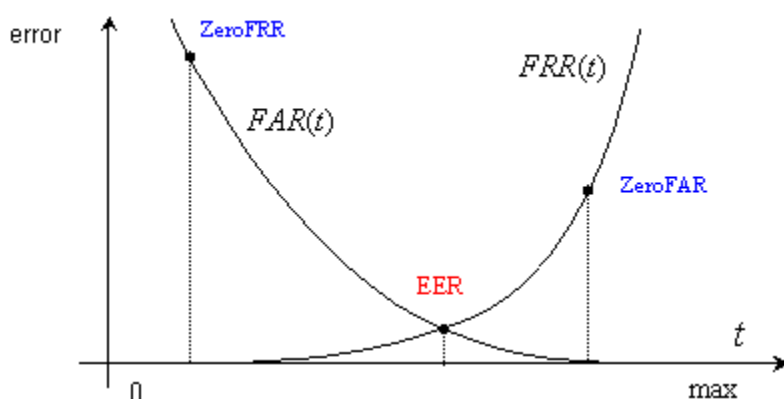
Biometricky

jde o techniky identifikace lidí na základě jejich osobních charakteristik
navzájem se odlišují různou mírou spolehlivosti, ceny a v neposlední řadě i společenské přijatelnosti

hledáme charakteristiky mající dostatečnou mezi-osobní variabilitu při zachování vnitro-osobní reproducibility

kvalitu biometrik lze charakterizovat:

- četnost nesprávných odmítnutí - autorizovaného subjektu
- četnost nesprávných přijetí - útočníka
- kvalitou senzorů (!)

zdroj: Biometrika.it

Verifikace hlasu

testovaný subjekt přečte systémem náhodně zvolenou frázi, sejmutá zvuková stopa je kmitočtově omezena (nejčastěji na 3kHz) a je proveden rozbor zvuku na základě původu jednotlivých složek zvuku v činnosti hlasového aparátu - fonace, frikace.

Výsledek je vhodným způsobem komprimován na vzorek velikosti 1 až 2 kB a porovnán se srovnávacím vzorkem

Výhodou je přirozenost a možnost provádět verifikaci např. prostřednictvím telefonu.

Verifikace dynamiky podpisu

Sledují se změny tlaku, zrychlení v jednotlivých částech, celkový průběh zrychlení, zarovnání jednotlivých částí podpisu, celková rychlost, celková dráha a doba pohybu pera na a nad papírem apod.

Ze získaných hodnot je opět vytvořen vzorek, který je porovnán se srovnávacím vzorkem.

Výhodou opět přirozenost a sociální akceptovatelnost, nevýhodou malá mechanická odolnost snímačů, a značná variabilita podpisu u některých lidí.

Verifikace otisků prstů

Systém provádí statistický rozbor výskytu tzv. markant - hrbolků, smyček a spirál v otisku prstu a jejich vzájemné polohy

často se provádí testování uživatelem zvoleného výběru několika prstů

Výhodou je vynikající mezi/vnitro-osobní variabilita, a dobrá zpracovatelnost vstupních dat, nevýhodou jsou možné negativní asociace uživatelů, a mnohdy sporná spolehlivost snímačů

Geometrie ruky

Metoda zkoumá délku a šířku dlaně a jednotlivých prstů, boční profil ruky apod.

Výsledkem je velmi malý vzorek - cca 18 bytů. Metoda je poměrně spolehlivá avšak poněkud dražší. Možnost podstrčení odlitku ruky.

Obrazy sítnice

Zařízení pořídí obraz struktury sítnice v okolí slepé skvrny, tento obraz je digitalizován a převeden na vzorek délky přibližně 40 bytů (!)

Obrázky sítnice mají stejné charakterizační vlastnosti jako otisky prstů

Výhodnou metodou je značná spolehlivost a velmi obtížná napodobitelnost. Proto jde o metodu vhodnou k nasazení v prostředí nejvyššího utajení. Nevýhodou jistá subjektivní nepříjemnost, opět jde o velmi drahou technologii.

Další biometriky

rysy obličeje, Bertillonovy míry, rytmus psaní na klávesnici, EEG, EKG, otisky dlaní a chodidel, otisky chrupu, genetické rozbor, ...

Odpovědnost

tj. zajištění odpovědnosti osob a procesů za provedené akce

základem je vědět, kdo a co provedl

Systém bez logů a auditních záznamů je bez paměti – nemůže reagovat na vlivy vnějšího prostředí

Data v systému bez auditních záznamů nemohou být důvěryhodná

Systém, který není monitorován nemůže být spolehlivý

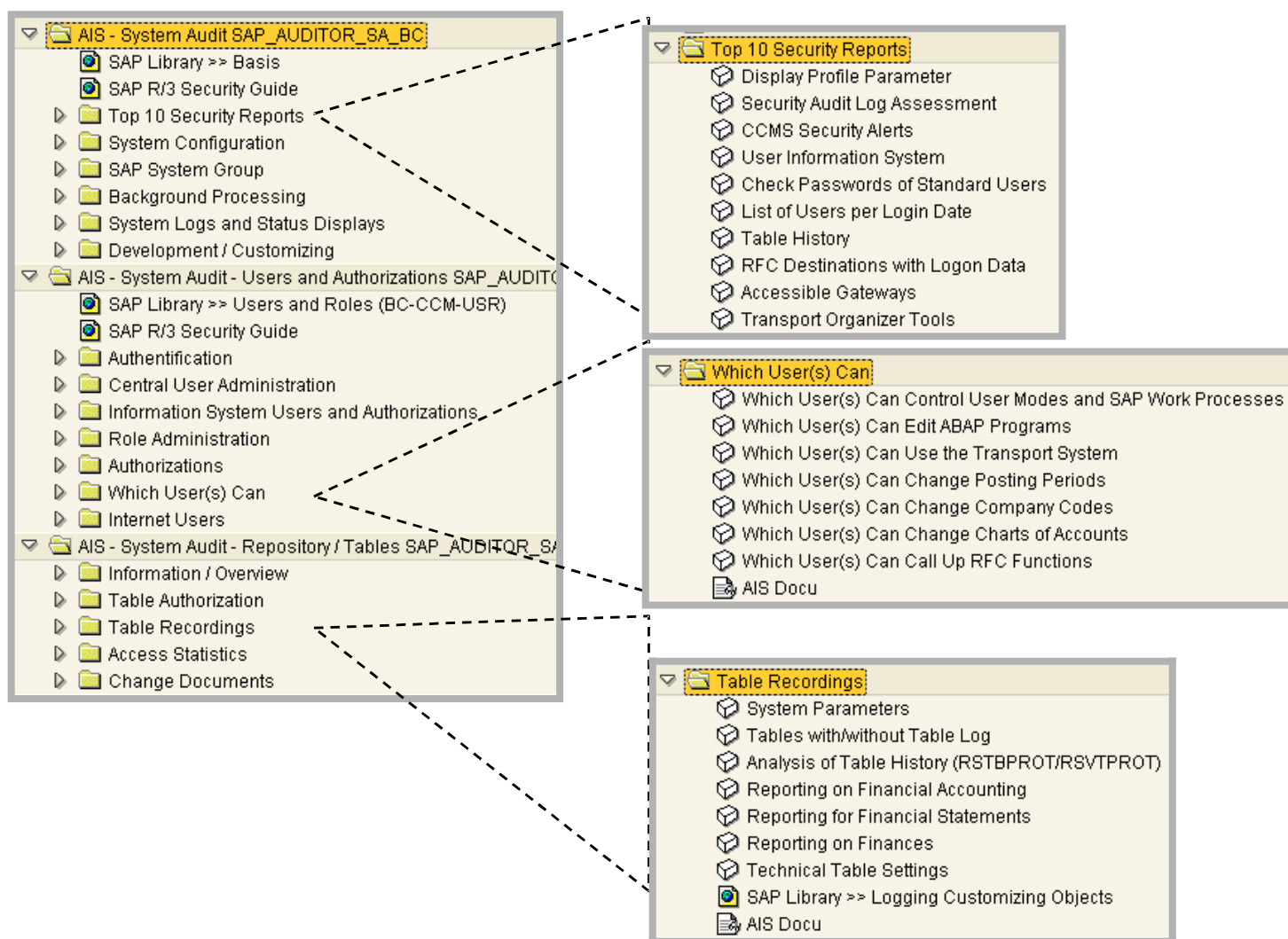
principiálně existují dva druhy logů, které ale společně umožňují zvládat bezpečnostní incidenty:

- auditní logy
- provozní logy (redo logy, historie provozních parametrů, ...)

Požadavky na auditní logy:

- zachycení dat důležitých pro detekci připravovaného incidentu
- uchování všech informací pro rekonstrukci průběhu napadení
- spolehlivost informací (tj. “nepřepisovatelnost” logu)
- úplnost logu – tj. že pokrývá všechny operace, které jsou z hlediska bezpečnosti relevantní

Příklad: systémový audit SAP

Požadavky na provozní logy

- úplnost
- odolnost vůči chybám HW - podpora zotavení

Správa logů

Analýza logů

prvním problémem integrace vznikajících logů musí být soustavná a pravidelná

- prahy (thresholds)
- trendy,
- grupování

k dispozici celá řada nástrojů na automatizovanou analýzu:

- Security Manager (NetIQ);
- ESM/Security Management System (Symantec);
- Network Security Manager, (Intellitactics);
- Open e-Security Platform (eSecurity);
- Netcool/OMNIbus (Micromuse);
- eTrust (CA);
- Tivoli (IBM);
- NetForensics (netForensics);
- ArcSight (ArcSight);
- Caltarian (RipTech);
- ePolicy Orchestrator (McAfee);
- bv-Control, (BindView);
- Private I Intelligence Suite (OpenSystems).

Řízení oprávnění (autorizací)

Granularita - kontrola přístupu může být implementována na různých úrovních (byte, věta, soubor, adresář, ...), je potřebné volit mezi režii kontroly a dostatečně jemným rozlišením

existují různé strategie / koncepty pro správu přístupů:

Řízení autorizací založené na rolích (RBAC)

odvozuje oprávnění subjektu od jeho role v rámci organizace
roli chápeme jako sadu činností, které má daný pracovník provádět na základě pozice, oddělení apod.

Řízení autorizací založené na pravidlech (RuBAC)

používá předdefinovaná pravidla, ze kterých se odvozují oprávnění (např. ACL, rulesety firewallů, black/whitelisty apod.)
důležité je implicitní nastavení – deny all nebo allow all

Povinné/nediskreční řízení přístupu (MAC)

... někdy též nediskreční (nondiscretionary), nebo též centrální
je aplikována systematicky bez rozlišování vztahu k subjektu
založen na označování subjektů a objektů bezpečnostními labely a následné aplikaci pravidel pro přístup na vzájemném porovnání labelů subjektu a objektu (víceúrovňové modely)

Diskreční řízení přístupu (DAC)

v principu decentralizovaný model
založen na rozhodnutích vlastníků objektů

Řízení přístupu založené na attributech (ABAC)

někdy též řízení přístupu založené na politice
velmi dynamický a flexibilní model
kombinuje atributy subjektu a vyhodnocuje je v závislosti na podmínkách a porovnává s nastavenou politikou
přístup tak může záviset nejen na oprávněních, ale i na době, místu odkud je prováděn, ...
např. stavové firewally

Řízení přístupu založené na riziku (risk-based)

přízpůsobuje postupy řízení přístupu situaci, tomu, k čemu je přístup žádán a za jakých okolností
např: při přístupu z nového zařízení požaduje vícefaktorovou autentizaci
omezí počet pokusů o autentizaci v době, kdy detekuje útok

Mechanismy řízení autorizací

Je třeba si uvědomit, že autorizační mechanismus lze vnímat jako dvojici:

- Rozhodovací algoritmus (viz modely)

- Autorizační data ... tj. konkrétní parametrizace algoritmu v daném IS

Adresář (directory)

metodu popíšeme pro případ uživatelů systému v roli subjektů a souborů coby objektů, lze ji však snadno rozšířit na libovolné objekty a subjekty
každý soubor má svého vlastníka, který k němu vlastní veškerá práva včetně práva určovat rozsah oprávnění ostatních uživatelů k tomuto souboru
s každým uživatelem je spojena speciální struktura - *adresář* - obsahující odkazy na všechny soubory, k nimž má daný uživatel nějaké oprávnění, včetně popisu tohoto oprávnění
žádný uživatel nesmí zapisovat do svého adresáře

Nevýhodou může být velký rozsah adresářů a velmi obtížná správa a úpravy takto přidělovaných oprávnění. Rovněž udržení přehledu o tom, kdo k danému souboru má jaká práva může být problematické.

Seznam oprávnění (Access Control List)

opačný přístup k problému

tentokrát je s každým *objektem* udržován seznam informací, které subjekty k němu mají jaká oprávnění

metoda umožňuje snadno přidělovat implicitní práva subjektům případně skupinám subjektů

při vhodném označení subjektů a použití expanzních znaků může být tato metoda dostatečně pružná

Př: Pepek_Group1_Troja
              *_Group1_*

seznamy zpravidla bývají udržovány setříděné tak, že záznamy s expanzními znaky jsou na konci - tak stačí hledat první shodu s identifikací subjektu a použít tímto záznamem specifikované oprávnění

Přístupová matice (Access Control Matrix)

řádky matice odpovídají jednotlivým subjektům, sloupce objektům

v políčku daném řádkem a sloupcem je záznam o úrovni oprávnění odpovídajícího subjektu k příslušnému objektu

přístupová matice je zpravidla velmi velká záležitost, zhusta řídká

Způsobilost (Capability)

Způsobilost budeme chápat jako nefalšovatelný token, jehož vlastnictví dává vlastníkovu specifická práva k danému objektu. Lze chápat jako lístek do kina.

jednou z metod zajištění nefalšovatelnosti je, že tokeny se nepředávají přímo subjektům, ale jsou udržovány v chráněné oblasti paměti, přístupné pouze systému

při přístupu k objektu tak systém zkontroluje existenci příslušného tokenu, tento postup lze urychlit tím, že zvlášť udržujeme seznam *Způsobilostí* právě běžícího procesu

výhodou metody je, že dovoluje definovat nové dosud neznámé způsoby používání objektů a přidělovat odpovídající oprávnění

nevýhodou opět poněkud obtížná správa těchto tokenů, zejména odebrání *Způsobilosti* je netriviální operace

Security Label

s každým subjektem a objektem asociujete bezpečnostní label popisující pověření/klasifikaci entity

podpora víceúrovňových modelů

Procedurálně orientovaný přístup

namísto přidělování obecného přístupu k subjektu (čtení, zápis, ...) můžeme přidělovat právo používat některých funkcí z rozhraní, prostřednictvím kterého je objekt zpřístupňován

metoda podporuje koncept skrývání a zapouzdřování informací popsany v minulé lekci

nevýhodou je jistá ztráta efektivity a rychlosti přístupu

Zvládání granularity autorizace

Ochrana po skupinách

uživatelé jsou podle svého zaměření, pracovního zařazení, ..., vhodně rozděleny do skupin

pro účely ochrany objektů je svět rozdělen na vlastníka souboru, skupinu, do které vlastník patří a ostatní uživatelé

předpokládá se, že uživatelé v rámci skupiny potřebují sdílet data

při vytvoření objektu vlastník specifikuje, jaká práva přiděluje sobě, uživatelům ve stejné skupině, ostatním

metoda je jednoduchá, snadno implementovatelná leč neposkytující dostatečně jemné rozlišení, navíc je většinou nutné, aby každý uživatel byl právě v jedné skupině, jinak nastávají problémy s přidělováním práv skupinám

Hesla nebo jiné tokeny

při vytvoření objektu vlastník specifikuje hesla, potřebná pro jisté módy přístupu k objektu, heslo zašle uživatelům, kteří mají mít přístup
systém splní žádost o přístup k objektu pouze tomu, kdo se prokáže odpovídajícím heslem

nevýhodou je, že v případě zapomenutí není možno zjistit, jak heslo vypadalo, v případě, že dojde k vyzrazení hesla je složité nastavit nové, stejně obtížné je odejmout právo přístupu

Dočasné propůjčení oprávnění

mechanismus známý ze systému UNIX.

stejně přidělování práv jako v případě ochrany po skupinách, navíc je možno stanovit, že (spustitelný) soubor smí být prováděn s oprávněním vlastníka prostřednictvím rutin běžících s oprávněním vlastníka lze řízeně přistupovat k objektům, ke kterým uživatel přímý přístup nemá

problémem popsanych schémat je jistá těžkopádnost, uživatel nemůže selektivně přidělovat práva jistým uživatelům k jistým skupinám objektů

kontrolní matice a podobné metody jsou zase příliš rozsáhlé a obtížně spravovatelné

Obecný identifikátor – hierarchizace oprávnění

ke každému souboru může uživatel vytvořit *Seznam oprávnění* udávající kdo má jaká práva

každý uživatel je členem jedné skupiny, navíc administrátor může vytvořit skupinu typu *obecný identifikátor*, a tuto skupinu mohou uživatelé uvádět v *Seznamech oprávnění*

Seznamy oprávnění mohou být též použity pro přidělování přístupu k ostatním systémovým zdrojům

Dědění

Systém vytváří hierarchie objektů (adresáře, souboru, skupiny uživatelů, ...), oprávnění lze přidělit do libovolné vrstvy hierarchie

lze povolit / zakázat „zdědění“ oprávnění od nadřazených objektů

Organizační struktura

autorizace se přidělí nikoliv přímo uživatelům, ale do uzlů organizační struktury zařazením pracovníka na příslušné pracovní místo se mu „zdědí“ všechna oprávnění z celé cesty stromem od kořene až k jeho místu

Impersonace

autentizační mechanismus umožní autentizované entitě přepnutí identity na jinou entitu, tzn. pro závislé systémy vše vypadá jako by se přihlásila impersonovaná identita

vhodné pro administrační zásahy (sudo), nezbytné pro testování

Systém rolí a skupin

oprávnění jsou sdružována do ucelených souhrnů – tzv. rolí – které odpovídají svým obsahem okruhu práce, kterou vykonává pracovník na určitém zařazení (správce uživatelů, finanční účetní, skladník, ..)

uživatel nezískává oprávnění „po jednom“, ale přidělením role

pro zjednodušení práce bývá k dispozici systém kompozitních rolí, odvozených rolí atd.

namísto práce s jediným uživatelem může být možné definovat a hromadně spravovat celé supinu uživatelů, majících stejná oprávnění

Referenční uživatelé

předpřipravené vzory častých typů uživatelů obsahující např. přiřazené role oprávnění, personalizaci, nastavení ...

- ulehčují správu oprávnění

Security Assertion Modeling Language (SAML)

protokol pro sjednocení správy identit a řízení přístupu, založený na XML formátování

poskytuje služby jednotného přihlášení, jit řízení autorizací a provisioningu a jednotného odhlášení

Principal – v naší notaci subjekt

Identity provider – správa identit a zpravidla i autentizační a autorizační autorita

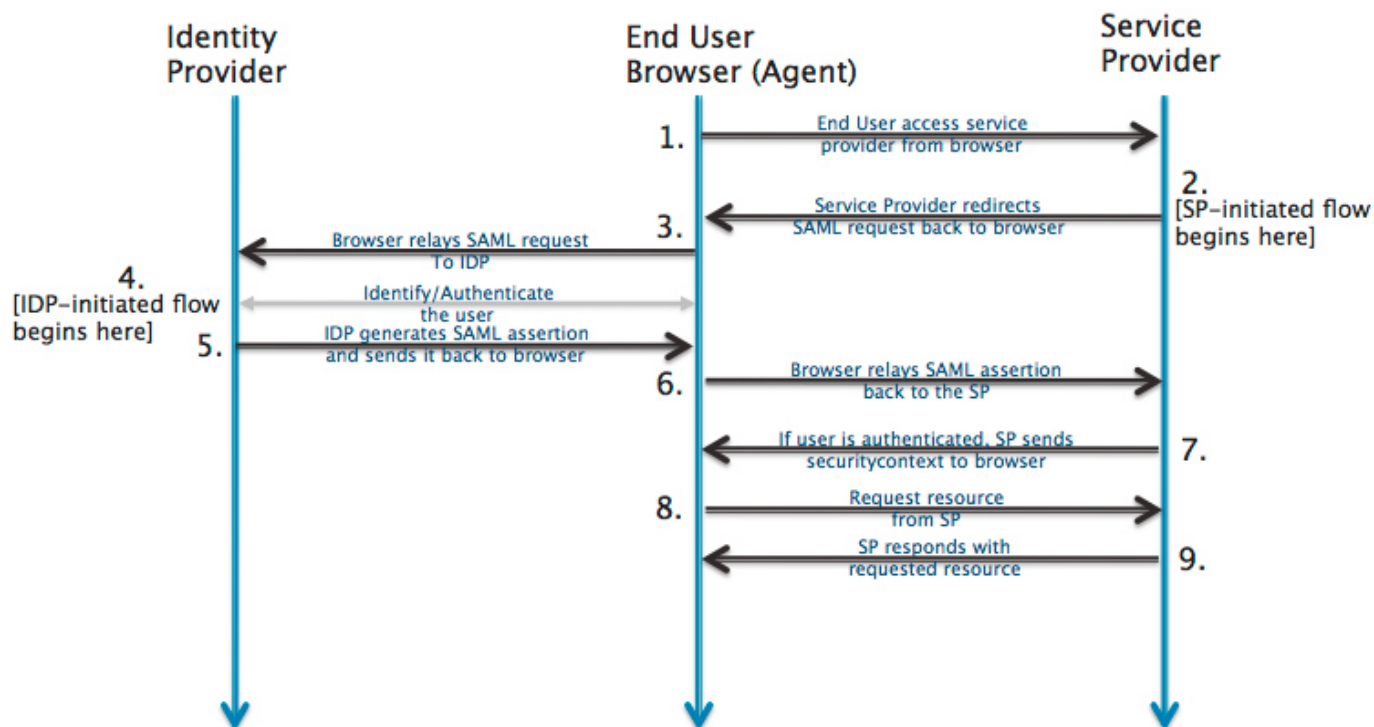
Service provider – cílový systém poskytující službu

Tvrzení (assertion) je token obsahující informace o subjektu (kdo byl autentizován, jaká oprávnění, další atributy)

Vazby (bindings) – určují způsob, jak jsou realizovány jednotlivé kroky SAML komunikace prostředky hostitelského protokolu (http post/redirect, SOAP, artefakty, ...)

Profil – určují, jak jsou jednotlivá SAML tvrzení vkládána do SAML zpráv a jak jsou následně zpraovávána (web browser, proxy, identity provider, single logout, name identifier, artifact resolution, assertion query/request, attribute, ...)

zdroj: OKTA